

Karındaşıma

– FARAKLİT · 09 Nisan 2011

Dün sitede elektrikler yoktu. Öyle karanlıkta kaldık. Arkadaşlar bir kaç mum yaktı ama nafile! Ay ışığı olmayınca karanlık oluyor her yer. Üşüdük bir de; yokluğun, hemen yansıdı hava durumuna.

Titrediğimiz, meteoroloji kayıtlarında. kimi sitelerde resmi tıklıyorsun, Not found diyor. Herhal, hemen yüreğe inmesin diye böyle gavurca yazmışlar. Bizimkinde "hata" diyor.

Karındaş, ben ki yüzüme başka bir yüz çivileyerek geldim sokağınıza, senin için. Sen ne için gittin? Hiçbir gerekçen beni tatmin etmedi, etmiyor, etmeyecek. Gecekondu edebiyatından gelmişlere, edebiyatın sarayını terk etmek neyin nesidir?

Sülalesini toplasan, senin bir şiirine mısra olamayacaklarla neden ilgileniyorsun? Ben, ömrün yarısına merdiven dayadığım bir zaman diliminde bunları diyorum. Sanırım beni tam anlamın için şöyle bir 5 yılın geçmesi gerekiyor.

Bir de habersiz gidiyorsun. Karındaş karındaşa bunu yapar mı? Bir daha böyle bir şey yaparsan, Faraklit'i saklarım. Öyle bir saklarım ki, göğe merdiven dayasan, İsa'ya varsan, Faraklit'i sorsan, onun bile göremeyeceği kadar iyi saklarım. Nasıl bir saklanış çeşidinden bahsettiğimi sen anlıyorsun. Bunun için tek bir cümle yazmamamın yeterli geleceğini söylememe gerek yok. Ben, saklamayı da saklayabilirim, bilirsin!

Başka mahallelere de takılıyorum ya, benden yana da telaşların var. Beni incitmelerinden çekiniyorsun. Madem edebiyattır amaç, bu insanların çirkinliği, çirkefligi nedendir deyip duruyor, buna bir anlam veremiyorsun. Yüreğin o kadar güzel ve büyük ki, önüne geçmiş gözünün; çirkinini, çirkinin çirkinliğini tam göremiyorsun. Sana şöyle anlatayım;

İlkel coğrafyalardan insan eti yiyen bir yamyamı getirsen, traş etsen, takım elbise giydirdersen, bir şehrin caddesine bıraksan ne olur? Oraya, buraya saldırır. Maymun, insan taklidi yapsa bile nihayetinde maymundur. Papağan bir iki kelime telaffuz eder ama konuşamaz. Yamyamlığına kelimelerden bir libas giydirmişleri ben iyi bilirim. Hele şiir maymunlarını(şiir ile maymunu yan yana getirmek istemezdim!) kelime papağanlarını daha iyi bilirim. Merak etme sen! Elimde yeterli derecede muz ve fıstık var. Ya, yamyamı ne yapacağım? Şehirde onlardan çok var, birbirlerine yedireceğim. Benim söylediklerim kitaplardan değil, Allah'tandır. Nefesurrahman demiştim ya, o! Ben o emaneti emniyette tuttukça, benliğimi, egolarımı katmadıkça; kimsenin dili, benim dilimi dövemeyecek, kimsenin kalemi, benim kalemimi kıramayacaktır. Rab, her daim hakkaniyet çerçevesinde kalmayı nasip etsin! Benim, temelde diyeceklerim bu kadar. Şimdi cümlelerin rengini açıp biraz da gülümseyelim...

Biliyor musun, ben, bir güne birkaç tane hayati karar sığdırmanı nazara yoruyorum. Bu diyorum, neye el atsa, çok iyi yapıyor ve nazara geliyor. Çekememezlik, fiziği; nazar, kimyayı bozuyor. Bizim oralarda nazar değmesin diye evlere, arabalara nal takarlar. Düşündüm de, nazara gelmemen için omzuna bir nal

mı taksak ne! Neden olmasın, hipodroma gider, en iyi beygirin nalına talip olur, nal değiştirme vaktinde gider, nalı alıp getiririm. Diyeceksin ki bu nazar işi nereden çıktı? His!

Biliyorsun, sen bir şeyi düşünürsün ben diğer gün yazarım. Sen evvelki gece pi sayısını düşünmüşsün, benim yazımda diğer gün 3.14 geçiyordu. Bu anlamda sen çok şaşıyorsun. şaşıma! Ya da artık alış. Dostlarım alıştı. Tabi onlar da şaşıra şaşıra alıştılar.

Diyarbakır'da öğrenciyken(ben iki hafta fakültede Arkeoloji de okudum!) fakültenin kan merkezine gidip arada bir kan verirdim. Bir tane hemşire bir keresinde nereli olduğumu sordu, ben de memleketi söyledim. Beni Diyarbakırlı zannetmiş. Çok kişi öyle zannetti. Ben de hemşireye nereli olduğunu sordum, tahmin et dedi. Vallah bacım dedim, kara kaç, kara göz Diyarbakir mamulü ama yüzünde biraz da Bitlis hüznü var. Bu öyle bir şaşırdı ki, sorma! Meğer bir tarafı Diyarbakirli, bir tarafı da Bitlisliymiş. Evet, Bitlis insanının yüzünde bir hüznü hep görmüşümdür. Bu hissi bir şey, ne kitabı var, ne ilmi.

Ben, henüz çocuk yaşta köyden bir kızı sevdim. Tam 6 yıl. Köylerimiz de birbirinden çok uzaktı. Sanırım, benim onu sevdiğimi, 6. Yılında, onu istemeye gittiğimizde öğrendi. Ki benim o zamanlar tütün tabakam vardı ve ben tabakamın içinde onun resmini saklardım.(şimdi yok tütün, yok tabaka; yeşil yeşil...) Her cığara sarmak için tabakamı açtığımda onu görürdüm(toyluk işte!). Tabi olmadı, kızı vermediler. Önce tamam dediler her şey oldu dediler ama olmadı. Her şey olurundayken ben olmayacağını rüyamda gördüm. Rüyamda teyzesiyle konuşuyorum, "o yanımda, konuşmak ister misin?" diyor, ben de evet diyorum, veriyorum diyor ve ses kesiliyor. Biliyor musun(tabi ki bilmezsin, lafın gereği öyle denilir)İşimizin olmamasının iki nedeni vardı; birincisi bizim zengin bir aile olmamamız, ikincisi benim enstrüman çalıyor olmam. Kime desen inanmaz ama öyle. şimdi diyeceksin ki tam arabesk! Öyle... O olmadığı için canım bir müddet yandı. Bu yanıklara belki üfler de biraz rahatlatır diye ben bir başkasını sevmeye çalıştım ama o da pek sürmedi. İçin garip yanı bu ikisi ya aynı hafta gelin oldular, ya bir hafta arayla. Yani tam Ümit Besenlik, Ferdilik bir durum...

Tabi artık gülüp geçiyorum. Bana trajik değil, komik geliyor. Ve olmadığı için şükrediyorum. O olsaydı, bizim hatunla tanışma, evlenme gibi bir durumumuz olmazdı (ki hatun; kalbi, beldesinden büyük, her haliyle güzel, hayatımda gördüğüm en güzel annedir.)

Nereden nereye geldik bak...Biraz daha gayret göstersem, askılı pantolonlara kadar yol gider.

Asıl mevzuya dönelim...

Sensiz buranın tadı yok. Ki ağızımızın da tadı yok. Susamsız, simidin ne tadı olabilir! Ruh yoksa insan nedir! şekerliliği yoksa, kavun kavun olur mu? Telvesiz, köpüksüz kahve de kahve midir! Sana pazartesiye kadar mühlet, geri gelmezsen, ben de giderim. Ben gittiğimde dönmem, bunu biliyorsun. Evet her şey yerli yerinde ama ışık yok.

Ey karındaş! Düğmenin yerini senden başka kimse bilmiyor. Gel, düğmeye bas, şalteri atmak üzereyim...

09.04.11

06: 59

Not: dünkü yazım 06: 59'de bitmişti. Bugün de yle. Saate 3 defa baktım yle.
Planlamadım, hesaplamadım. Bu, bir şeyi anlatmıyor mu?